

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25CoCsp/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8621201962
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Hoffmann, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8621201962.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., právne zastúpenej: JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, proti žalovanej: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 3Csp/106/2021-75 zo dňa 16.11.2022, v spojení s opravným uznesením č.k.3Csp/106/2021-146 zo dňa 09.11.2023, takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku IV. tak, že určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí povoleného prečerpania "Flexidebet" reg. Č. 001062021180313 zo dňa 18.03.2013, v časti I., uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou, v znení: "Poplatky podľa cenníka VÚB, a.s. platné ku dňu uzavretia tejto zmluvy sú: Upomienka o nezaplatení dlžnej sumy: 13,30 eura, splatný ku dňu odoslania upomienky." je neprijateľná.

II. Vo zvyšku zamietavého výroku a súvisiacom výroku o trovách konania rozsudok zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že cit.:

„I. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“ reg. č. 001062021180313 zo dňa 18.03.2013, v časti II., bod 2., uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou, v znení: „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VUB, a.s. pre depozitné produkty, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou. Zároveň dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený s Cenníkom VUB, a.s.“ je neprijateľná.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“ reg. č. 001062021180313 zo dňa 18.03.2013, v časti II., bod 4., uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou, v znení: „Dlžník podpisom tejto zmluvy súhlasí s návrhom banky, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne mimosúdnym riešením sporov v rozhodcovskom konaní prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným v zmysle zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“ je neprijateľná.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 600 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

V. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 03.12.2021 domáhala určenia neprijateľných zmluvných podmienok a zaplata prirátaného finančného zadosťučinenia vo výške 932,50 eura. Svoj návrh odôvodnila tým, že so žalovanou spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej len „VÚB banka“) uzavrela dňa 18.03.2013 zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania (ďalej len „zmluva“), ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 1.200 eur. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy bolo potrebné zmluvu podrobiť kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok. Mala za to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v časti I. a v časti II. bod 2, bod 4..V prípade úspechu žalobkyňa žiadala primerané finančné zadosťučinenie vo výške 932,50 eura, pričom tento nárok zohľadňuje skutočnosť, že sa jedná o viacnásobné porušenie spotrebiteľských noriem. Suma 932,50 eura zohľadňuje 25 násobok výšky poplatku za upomienky a 600 eur za ďalšie dve neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný nerozporoval, že dňa 18.03.2021 uzavrel so žalobkyňou zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 1.200 eur. Poukázal však na to, že žalobkyňa si neplnila zmluvné povinnosti a po výzvach banky na splnenie si zmluvnej povinnosti bol úver odo dňa 25.11.2014 vymáhaný v mandátnej správe spoločnosti EOS KSI, s.r.o.. Následne bola pohľadávka postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 05.02.2018 na spoločnosť INTRUM SLOVAKIA, s.r.o., čiže odo dňa postúpenia žalovaný nie je veriteľom. Na strane žalovaného označeného v žalobe tak absentuje pasívna vecná legitímácia.

3. Vykonaným dokazovaním prvoinštančný súd zistil, že VÚB banka, a.s. a žalobkyňa dňa 18.03.2013 uzatvorili zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1.2000 eur s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok.

V časti zmluvy I. zmluvy sa nachádza zmluvná podmienka v znení:

„Poplatky podľa cenníka VÚB, a.s. platné ku dňu uzavretia tejto zmluvy sú: Upomienka o nezaplatení dlžnej sumy: 13,30 eura, splatný ku dňu odoslania upomienky.“

V časti II. bod.2. v znení:

„Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VUB, a.s. pre depozitné produkty, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou. Zároveň dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený s Cenníkom VUB, a.s. “

V časti II., bod 4. v znení:

„Dlžník podpisom tejto zmluvy súhlasí s návrhom banky, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne mimosúdnym riešením sporov v rozhodcovskom konaní prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným v zmysle zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

4. Súd prvej inštancie konštatoval, ide o spotrebiteľský spor v zmysle jeho definície podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len, CSP“). Námietku žalovaného týkajúcu sa pasívnej vecnej legitímácie súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko sa žalobkyňa domáha určenia neprijateľných zmluvných podmienok vo vzťahu k žalovanému ako účastníkovi zmluvy a následné postúpenie pohľadávky je bez právneho významu.

Zmluvnú podmienku uvedenú v časti I. zmluvy, súd nepovažoval za neprijateľnú. Poplatok 13,30 eura súd považoval za primeraný, pretože nenarastá v závislosti od výšky vymáhanej sumy alebo počtu upomienok a predstavuje konkrétne náklady (papier, obálka, tlač, poštovné), ktoré sú spojené s vyhotovením a doručením upomienky. Súd v tejto súvislosti poukázal na ust. §121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len, „OZ“), podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Zmluvnú podmienku v časti II., bode 2. zmluvy, vyhodnotil súd ako neprijateľnú a to z dôvodu, že spotrebiteľ sa s touto zmluvnou zaväzuje plniť povinnosti podľa obchodných podmienok, ktoré podľa tejto podmienky obdrží až pri podpise zmluvy, pričom v tejto zmluvnej podmienke deklaruje, že sa s nimi oboznámil, súhlasí s ich obsahom a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Zmluvnú podmienku v časti II., v bode 4. zmluvy, vyhodnotil súd ako neprijateľnú z dôvodu, že taktiež nebola so žalovaným individuálne dojednaná, bola zakomponovaná do vopred pripravených úverových podmienok na pripravenom tlačive a žalobkyňa ju žiadnym spôsobom nemohla ovplyvniť. Zmluvná podmienka obsahuje rozhodcovskú doložku, ktorá od spotrebiteľa vyžaduje, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní a podľa § 53 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú

obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Výšku primeraného finančného zadosťučinenia súd prvej inštancie súd ustanovil vo výške 600 eur a odôvodnil ju úspešnosťou žalobkyne v konaní o určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok, z toho každá vo výške 300 eur. Zmluvné podmienky boli spôsobilé negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a samotné konanie, ktoré spotrebiteľ inicioval je stresujúcou skúsenosťou, ktorá vyplýva z obáv z výsledku sporu.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP a priznal jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Neúspech žalobkyne vo vzťahu k jednej z namietaných zmluvných podmienok je s poukazom na ust. § 298 ods. 1 CSP bez právneho významu.

5. Žalobkyňa odvolaním napadla výrok IV. rozsudku a sním súvisiaci výrok o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia v sume 600 eur. Mala za to, že poplatok za upomienky predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ, pretože požaduje od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. V konkrétnom prípade to predstavuje sumu 13,30 eura za každé odoslanie upomienky, pričom počet upomienok v jednom mesiaci nie je limitovaný. Súd prvej inštancie v rozpore so zisteným skutkovým stavom uviedol, že poplatok s vysokou pravdepodobnosťou predstavuje konkrétne náklady, ktoré sú spojené s vyhotovením a dorúčením upomienky. Takáto skutočnosť však z konania pred súdom prvej inštancie nevyplývala a nebola náležite preukázaná a žalovaná ju ani netvrdila. Dodal, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Tieto námietky následne doplnil odkazom na rozhodujúcu súdnu prax všeobecných súdov. Vo vzťahu k napadnutému výroku o výške primeraného finančného zadosťučinenia uviedla, suma 932,50 eura zohľadňuje 25 násobok výšky poplatku za upomienky a 600 eur za ďalšie dve neprijateľné zmluvné podmienky, ako to bolo uvedené v žalobe. Dodala, že podľa teórie práva a v zhode so súdnou praxou, pojem „vec“ má ekvivalenciu s pojmom „nárok“ a znamená takú samostatnosť vymáhateľného práva, ktorá môže fungovať v súdnom procese ako samostatný predmet. Zo žiadnych ustanovení nevyplýva, že by sa spojením vecí v konaní stali spojené. Navrhla, aby odvolací súd zmenil výrok IV. rozsudku a žalobe v celom rozsahu čo do určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok vyhovel a žalobkyni priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 932,50 eura, alternatívne aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie.

6. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná. Mala za to, že rozsudok súdu prvej inštancie je jasný a vyčerpávajúci, čo sa týka argumentácie na zásadné otázky v prejednávanej veci. Uviedla, že všetky poplatky a náklady súvisiace s úverom boli dohodnuté v zmluve a žalobkyňa svojim podpisom vyjadrila s takýmito podmienkami súhlas. Poukázala na stanovisko Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 7Cdo/294/2019, k poplatku za poskytnutie úveru, ktoré možno analogicky uplatniť aj na prejednaný poplatok. Žalovaná namietala výšku primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu, že v konkrétnej situácii nebola žalobkyňou v požadovanej výške preukázaná. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok vo výroku potvrdil ako vecne správny.

7. K vyjadreniu žalovanej podala žalobkyňa odvolaciu repliku. Uviedla, že stanovisko Najvyššieho súdu pod sp. zn. 7Cdo/294/2019 je na daný prípad neaplikovateľné z dôvodu, že rozhodnutie sa týka poplatku za poskytnutie úveru a nie poplatku za upomienku. V tomto prípade tieto poplatky predstavujú dve rozdielne plnenia, v ktorej má poplatok za upomienku sankčný charakter. Žalobkyňa naďalej zotrvala na svojich tvrdeniach a navrhla, aby odvolací súd rozhodol v zmysle odvolacieho petitu.

8. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu, podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne.

9. Podľa ust. § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

10. Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

12. Odvolací súd sa zaoberal námietkou žalobkyne týkajúcej sa nároku žalovaného na tzv. poplatok za upomienky v časti I. zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu má zvolená výška poplatku za upomienku jednoznačne sankčný charakter, pretože suma 13,30 eura zjavne presahuje administratívne náklady, ktoré banka s upomienkou má. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.

13. Odvolací súd má za to, že sa jedná o poplatok, ktorý je neprimeraný, predstavuje skrytú sankciu vo vzťahu k žalobkyni ako spotrebiteľovi a spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Ak však má poplatok obstať z hľadiska súdnej kontroly podľa § 53 ods.1 OZ, musí ísť o plnenie, ktoré je pre spotrebiteľa skutočné, ktoré má svoj význam, alebo inými slovami povedané, má pre spotrebiteľa pridanú hodnotu. A contrario plnenie, ktoré prevažne nie je v záujme spotrebiteľa, je plnením, za ktoré môže ísť o poplatok neprijateľný. Upomienka nemôže mať sankčný charakter. V opačnom prípade by mala skutočne povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné a netransparentné. Zmyslom upomienky je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si dodatočne splnil svoju povinnosť, s plnením ktorej je v omeškaní. Účelom zaslania upomienky nemôže byť získanie majetkového prospechu vo forme finančnej sankcie voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorá by prinášala majetkový prospech dodávateľovi. Možné náklady spojené s vyhotovením upomienky a jej zaslaním sú nepochybne nižšie ako poplatok vo výške 13,30 eura. Tento poplatok nemožno chápať ani ako poplatok za službu, teda za plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi.

14. Súd prvej inštancie konštatoval, že pri určovaní výšky primeraného finančného zadostučinenia vychádzal z úspešnosti žalobkyne v určení neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok. Odvolací súd nespochybňuje základ nároku žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V súvislosti so zmenou rozsudku súdu I. inštancie odvolacím súdom a vyhovení žalobe aj pokiaľ ide o vyslovenie ďalšej neprijateľnej zmluvnej podmienky, výrok o určení výšky primeraného finančného zadostučinenia bolo potrebné zrušiť, keďže v tomto smere vzhľadom na zmenu výroku rozsudku nie je dostatočne ustálený skutkový stav. Úlohou súdu I. inštancie bude teda vec opätovne prejednať, vo veci ustáliť dostatočným spôsobom skutkový stav vo vzťahu k výroku o primeranom finančnom zadostučinení a opätovne vo veci v tejto časti rozhodnúť. K tomuto súčasne odvolací súd poznamenáva nasledovné: Pokiaľ ide o odôvodnenie výšky primeraného finančného zadostučinenia v preskúmanom výroku rozsudku súdu I. inštancie, toto nie je preskúmateľné.

15. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia priznanej súdom prvej inštancie, odvolací súd nepovažuje sumu 600 eur za primeranú. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadostučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadostučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu

práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a splňať požiadavku primeranosti.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. Žalobkyňa však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila len svojou úspešnosťou v konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobkyňa neuviedla, a to ani v priebehu odvolacieho konania, či konanie žalovaného a následné domáhanie sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami resp. nepriaznivým okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž a pod. Ako už odvolací súd viac krát uviedol, nie sú pochybnosti o tom, že spotrebiteľské práva žalobkyne boli porušené a tak jej vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, to však neznamená, že jej patrí v takej výške ako sama požadovala.

17. Úvaha súdu musí korešpondovať skutkovým okolnostiam zisteným v tejto veci a nevychádzať len z právnych záverov bez znalostí skutkových okolností. Odvolací súd je toho názoru, že primeraná je taká suma, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyňu ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od ďalšieho porušovania práv spotrebiteľov. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia má odvolací súd za to, že neexistujú spravodlivé dôvody na priznanie mimoriadnej a vyššej náhrady. Žiadne iné dôvody doposiaľ v konaní tvrdené neboli a v tomto prípade je možné žalobkyňu zohľadniť len neistotu z výsledku rozhodnutia o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky. V naznačenom smere súd I. inštancie doplní dokazovanie a opätovne vo veci rozhodne.

18. Odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu svojím I. výrokom zmenil podľa § 388 CSP, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie a ani na jeho zrušenie a súčasne svojím II. výrokom zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, keďže tento výrok stratil podklad vzhľadom na zmenu rozsudku.

19. Vo vzťahu k nároku na náhradu trov odvolacieho konania platí ust. § 396 ods. 3 CSP, podľa ktorého, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. Bude povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania medzi účastníkmi konania.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).